

- 2) Portugalské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. března 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte di Appello di Torino — Itálie) — SCF Consorzio Fonografici v. Marco Del Corso

(Věc C-135/10) (¹)

(„Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Přímá použitelnost Římské úmluvy, Dohody TRIPS a Smlouvy WPPT v unijním právním řádu — Směrnice 92/100/EHS — Článek 8 odst. 2 — Směrnice 2001/29/ES — Pojem „sdělování veřejnosti“ — Sdělování zvukových záznamů veřejnosti prostřednictvím rozhlasového vysílání v kabinetu zubního lékaře“)

(2012/C 133/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte di Appello di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SCF Consorzio Fonografici

Žalovaný: Marco Del Corso

za přítomnosti: Procuratore generale della Repubblica

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Corte di Appello di Torino — Přímá použitelnost Mezinárodní úmluvy o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací uzavřené v Římě dne 23. října 1961, Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) a Smlouvy světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) o výkonech výkonů umělců a o zvukových záznamech (WPPT) v právním řádu Společenství — Výklad čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) — Pojem „sdělování veřejnosti“ — Rozhlasové vysílání a sdělování zvukových záznamů veřejnosti v kabinetu zubního lékaře

Výrok

- 1) Ustanovení Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, která je přílohou 1 C k Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského spole-

čenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání, a Smlouvy Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) o výkonech výkonů umělců a o zvukových záznamech ze dne 20. prosince 1996 jsou použitelná v unijním právním řádu.

Jelikož Mezinárodní úmluva o ochraně výkonů umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací uzavřená v Římě dne 26. října 1961 není součástí unijního právního řádu, není v tomto právním řádu použitelná, avšak vyvolává v něm nepřímé účinky;

Jednotlivci se nemohou uведенé Úmluvy, uведенé Dohody, ani uведенé Smlouvy přímo dovolávat.

Pojem „sdělování veřejnosti“, který je uveden ve směrnici Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, musí být vykládán ve světle odpovídajících pojmů obsažených v uvedené Úmluvě, uведенé Dohodě, jakož i výše uведенé Smlouvě a takovým způsobem, aby byl s uведенými mezinárodními smlouvami i nadále v souladu, a to rovněž s přihlédnutím ke kontextu, v němž jsou takové pojmy použity, a k účelu sledovanému příslušnými ustanoveními mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví.

- 2) Pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 92/100 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na bezplatné šíření zvukových záznamů v takovém kabinetu zubního lékaře, jako je kabinet zubního lékaře dotčený v původním řízení, pro pacienty nezávisle na jejich vůli v rámci výkonu svobodného povolání. Takové šíření tudíž nezakládá právo výrobců zvukových záznamů na odměnu.

(¹) Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 15. března 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Phonographic Performance (Ireland) Ltd v. Irsko, Attorney General

(Věc C-162/10) (¹)

(„Autorská práva a práva s nimi související — Směrnice 2006/115/ES — Články 8 a 10 — Pojmy „uživatel“ a „sdělování veřejnosti“ — Šíření zvukových záznamů prostřednictvím rozhlasových nebo televizních přijímačů, jimiž jsou vybaveny hotelové pokoje“)

(2012/C 133/05)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Phonographic Performance (Ireland) Limited

Žalovaní: Irsko, Attorney General

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad čl. 8 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. L 376, s. 28) — Vysílání a sdělování zvukových záznamů veřejnosti — Právo umělců a výrobců na jedinou spravedlivou odměnu — Pojem „uživatel“ a „sdělování veřejnosti“ — Umístění televizních a/nebo rozhlasových přijímačů, v nichž je provozovatelem hotelu šířen vysílací signál, do hotelových pokojů

Výrok

- 1) Provozovatel hotelového zařízení, který vybaví pokoje pro hosty rozhlasovými nebo televizními přijímači, k nimž rozevře vysílaný signál, je „uživatel“, který „veřejnosti sděluje“ vysílaný zvukový záznam ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem.
- 2) Provozovatel hotelového zařízení, který vybaví pokoje pro hosty rozhlasovými nebo televizními přijímači, k nimž rozevře vysílaný signál, je povinen odvádět spravedlivou odměnu za šíření zvukového záznamu vysílaného rozhlasem nebo televizí podle čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115 nad rámec spravedlivé odměny odváděné provozovatelem rozhlasového nebo televizního vysílání.
- 3) Provozovatel hotelového zařízení, který vybaví pokoje pro hosty nikoli rozhlasovými nebo televizními přijímači, k nimž rozevře vysílaný signál, ale jiným přístrojem, jakož i zvukovými záznamy v analogové nebo digitální formě, které mohou být s pomocí takového přístroje šířeny nebo poslouchány, je „uživatel“, který „veřejnosti sděluje“ zvukový záznam ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115. Je tudíž povinen za šíření uvedených zvukových záznamů odvádět „spravedlivou odměnu“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 4) Článek 10 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/115, který upravuje omezení práva na spravedlivou odměnu stanoveného v čl. 8 odst. 2 této směrnice v případě „soukromého užití“, neumožňuje členským státům osvobodit provozovatele hotelového zařízení, který „veřejnosti sděluje“ zvukový záznam ve smyslu čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, od povinnosti odvádět takovou odměnu.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. března 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS) v. Boys Toys SA, Administración del Estado

(Věc C-190/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Definice a nabytí — Starší ochranná známka — Podmínky podání — Elektronické podání — Způsob, který umožňuje přesně určit den, hodinu a minutu podání přihlášky“)

(2012/C 133/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Génesis Seguros Generales Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (GENESIS)

Žalovaní: Boys Toys SA, Administración del Estado

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 27 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) — Definice a nabytí ochranné známky Společenství — Právo přednosti — Podmínky podání — Způsob (e-mail), který umožňuje přesně určit den, hodinu a minutu podání přihlášky

Výrok

Článek 27 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství, ve znění nařízení (ES) č. 1992/2003 ze dne 27. října 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že kromě dne neumožňuje zohlednit i hodinu a minutu podání přihlášky ochranné známky Společenství u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) za účelem rozhodnutí, že taková ochranná známka je starší než národní ochranná známka přihlášená téhož dne, i když vnitrostátní právní úprava, kterou se řídí zápis posledně uvedené ochranné známky, pokládá hodinu a minutu podání přihlášky v tomto ohledu za relevantní.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 19.6.2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 17.7.2010.